

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: J. B.
bytem

zastoupen: Mgr. N. B.
obecná zmocněnkyně
bytem

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 10. 2018, č.j. RN-670 330 1935-47091-TM

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 8. 10. 2018, č.j. RN-670 330 1935-47091-TM **se zrušuje** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

1. Žalobce brojil proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 10. 2018, č.j. RN-670 330 1935-47091-TM (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty námitky proti prvostupňovému rozhodnutí žalované ze dne 17. 8. 2018, č.j. R-17.8.2018 – 43/670 330 1935 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž bylo rozhodnuto o odnětí invalidního důchodu ode dne 20. 9. 2018.
2. Podkladem pro prvostupňové rozhodnutí byl posudek Okresní správy sociálního zabezpečení ve Zlíně (dále jen „OSSZ ve Zlíně“) ze dne 6. 8. 2018, podle něhož žalobce nebyl uznán invalidním, neboť pokles jeho pracovní schopnosti činil pouze 30%. Rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce byla kvalifikována podle kapitoly XV, oddílu B, položky 13b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů.

II. Napadené rozhodnutí

3. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná shrnula svá zjištění z předcházejícího správního řízení ve věci. Žalovaná vycházela z toho, že žalobce trpí následujícími zdravotními postiženími: posttraumatická artróza levého hlezna, TC kloubu (kov ponechán); st. p. otevřené tříštivé zlomenině obou kostí levého bérce distálně (úraz v prosinci 2012), st. p. traumatické n. peroneus vlevo v prosinci 2012, st.p. plastické úpravě traumatické rány levého bérce.
4. V námitkovém řízení žalovaná nechala vypracovat nový posudek o invaliditě podaný lékařem žalované ze dne 2. 10. 2018, podle jehož závěrů bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce zdravotní postižení uvedené v kapitole XV (postižení po úrazech – operacích), oddílu B, položce 13b – funkčně lehké postižení po zlomeninách kostí dolní končetiny – středně těžké postižení funkce končetiny, značná deformita bérce nebo stehna, svalové atrofie, značné omezení funkce končetiny – rozmezí 30 – 35 % přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Pokles pracovní schopnosti stanoven na 30 % (tzn. na dolní hranici položky ve smyslu § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb.). Žalobce byl posouzen v nepřítomnosti na základě dostupné lékařské dokumentace.
5. Novým posudkem lékařky žalované tak byl potvrzen posudkový závěr OSSZ ve Zlíně ze dne 6. 8. 2018 s tím, že došlo ke stabilizaci a adaptaci žalobce na pooperační a poúrazové reziduum. Žalobce navíc pracuje bez omezení v původním zaměstnání jako řidič kamionu. Aktuální závažnost nemocí nedosahuje horní hranice rozmezí zvolené položky a ani ji nepřevyšuje.
6. Z uvedených důvodů žalovaná námitky proti prvostupňovému rozhodnutí zamítla a rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu potvrdila.

III. Žaloba

7. Ve své žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobce brojil proti závěrům posudku žalované z námitkového řízení. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je posttraumatická artróza levého hlezenního kloubu jako nepříznivý následek otevřené tříštivé zlomeniny obou kostí levého bérce a léze peroneálního nervu vlevo po pádu ze žebříku v prosinci roku 2012.

8. Žalobce zejména tvrdil, že posudek žalované z námitkového řízení se nevypořádal s tím, že zdravotní stav žalobce se nezměnil oproti době přiznání invalidního důchodu v roce 2014. Žalobce přitom shrnul posudková hodnocení OSSZ Zlín při kontrolních lékařských prohlídkách v roce 2015 a 2016, kdy byla invalidita prvního stupně potvrzena, a zdůraznil, že důvodem ponechání invalidity bylo ponechání kovu v operované lokalitě. K jeho extrakci nedošlo a byl nadále ponechán, což způsobuje omezenou hybnost v ATC.
9. Posudky OSSZ ve Zlíně i žalované z námitkového řízení jsou nepřesvědčivé z hlediska odůvodnění zlepšení zdravotního stavu žalobce oproti závěrům v předchozích posudcích. Zdravotní stav se nezměnil, ani pracovní úvazek žalobce.
10. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí ve věci a vrátil věc žalované k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalované

11. Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 22. 1. 2019 shrnula průběh dosavadního řízení ve věci. Poukázala pak na závěry posudku lékaře žalované ze dne 2. 10. 2018, podle kterého již žalobce není invalidní ve smyslu § 39 odst. 1 ZDP, neboť jeho pracovní schopnost poklesla k uvedenému datu pouze o 30 %.
12. Žalovaná navrhla vypracování posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ve smyslu ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

V. Správní spisy a posudek PK MPSV

13. Ze správních spisů OSSZ ve Zlíně a dávkového spisu žalované krajský soud zjistil následující skutkové okolnosti. Podle posudku OSSZ ve Zlíně ze dne 17. 7. 2014 byl žalobce uznán invalidním ode dne 28. 3. 2014, přičemž jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce bylo stanoveno zdravotní postižení uvedené v kpt. XV, odd. B, položka 13 přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb.
14. V roce 2015 a 2016 byly provedeny posudkovým lékařem OSSZ ve Zlíně kontrolní lékařské prohlídky, které potvrdily, že žalobce byl v této době stále invalidním v prvním stupni invalidity, přičemž posudkový závěr stran rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl shodný a pokles pracovní schopnosti byl stanoven na 35 %.
15. Na základě další kontrolní lékařské prohlídky provedené posudkem OSSZ ve Zlíně ze dne 6. 8. 2018 došlo k oduznání invalidity dnem jednání posudkového lékaře, neboť žalobce byl shledán jako dobře adaptovaný na své zdravotní postižení a zvládá původní profesi v plném rozsahu. Podle tohoto posudku OSSZ ve Zlíně již nešlo o invaliditu, posuzovaný byl vyšetřen posudkovým lékařem a při posudkovém hodnocení byla v rámci téže rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvolena dolní hranice položky (30 %).
16. Krajský soud nechal v soudním řízení vypracovat **posudek** Posudkové komise MPSV, pracoviště v Brně ze dne 30. 4. 2019. Posudková komise zasedala ve složení z předsedy a dalšího lékaře (odborné neuroložky), jakož i tajemnice komise. Jako

podklady pro posudek měla PK MPSV k dispozici jako zdravotnickou dokumentaci praktického lékaře, tak i doloženou zdravotní dokumentace žalobcem. K jednání již žalobce další lékařské nálezy nepřinesl. Z vyšetření žalobce při jednání komise vyplývá, že přišel bez opěrných pomůcek, nedošlápně na levou patu (levý kotník), kde byla shledána nulová hybnost a zkratek levé dolní končetiny cca 1,5 cm. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je posttraumatická artróza levého hlezenního kloubu jako nepříznivý následek otevřené tříštivé zlomeniny obou kostí levého bérce a léze peroneálního nervu vlevo po pádu ze žebříku v prosinci roku 2012.

17. V posudkovém hodnocení se PK MPSV ztotožnila s kvalifikací rozhodného zdravotního postižení podle kapitoly XV, oddílu B, položky 13b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., ale nesouhlasí se závěrem o stabilizaci zdravotního stavu (z důvodu nejistoty stability kostních srůstů byl ponechán kovový materiál). PK MPSV konstatovala, že znehybnění kotníku a nastupující bolesti bederní páteře (změna stereotypu pohybů) způsobuje podstatný vliv na schopnost pokračovat v předchozím zaměstnání bez nutných omezení a omezuje podstatně i schopnost rekvalifikace na mnohá jiná manuální povolání spojená s fyzickou zátěží, zejm. zátěží dolních končetin.
18. Pokles pracovní schopnosti žalobce byl stanoven na horní hranici položky ve výši 35 %. Jde tedy o invaliditu I. stupně, která trvá od roku 2014 až do současnosti a platnost posudku byla stanovena trvale. Podle závěrů posudku PK MPSV tedy žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí i později invalidní v prvním stupni invalidity. PK MPSV nespatořovala důvody k navýšení míry poklesu pracovní schopnosti podle § 3 vyhl. č. 359/2009 Sb.

VI. Posouzení věci krajským soudem

21. Napadené rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy II, dílu 1 s. ř. s., v mezích uplatněných žalobních bodů, ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (ex offio), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalované.
22. Krajský soud ve věci nařídil **jednání**, neboť shledal, že bude třeba ve věci provést dokazování nad rámec obsahu správního spisu. Jednání se uskutečnilo dne 19. 11. 2019 a zúčastnil se ho žalobce, zástupkyně žalované i zvolená zástupkyně žalobce. Krajský soud po přednesu procesních podání stran shrnul obsah soudního a správního spisu. Dále provedl důkaz posudkem PK MPSV ze dne 30. 4. 2019. K doplněnému dokazování se strany vyjádřily tak, že žalobce považuje závěry předmětného posudku za jednoznačné prokázání své invalidity a důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí žalované. Zástupkyně žalované ponechala rozhodnutí na základě doplněného dokazování na úvaze soudu. Strany neměly další návrhy na doplnění dokazování, a proto je soud ukončil a po přednesu konečných návrhů po přerušení jednání vyhlásil rozsudek.
24. Žaloba je **důvodná**.

25. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění, které ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle ustanovení § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.
26. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
27. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, čj. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz). Jsou-li v posudkových hodnoceních zdravotního stavu rozpory, může je krajský soud v rámci doplňování zjišťování skutkového stavu řešit i porovnáním tzv. srovnávacího posudku PK MPSV (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2013, čj. 6 Ads 12/2013-22, přístupný na www.nssoud.cz). Rozhoduje-li pak žalovaná o odnětí určité dávky, musí v odůvodnění svého rozhodnutí jednoznačně vysvětlit, proč příjemce dávky již nesplňuje podmínky, na základě kterých mu byla dávka přiznána (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, čj. 4 Ads 14/2009-37, přístupný na www.nssoud.cz).

28. Krajský soud vyhodnotil zjištěný skutkový stav věci, tedy posouzení otázky invalidity žalobce ve světle předloženého posudku PK MPSV ze dne 30. 4. 2019, a to v kontextu vznesených žalobních námitek a poznatků plynoucích ze správních spisů žalované a OSSZ ve Zlíně. V první řadě krajský soud uvádí, že posudek PK MPSV nepostrádá žádnou ze základních formálních náležitostí předvídaných vyhláškou č. 359/2009 Sb. PK MPSV zasedala v řádném složení a jednala za přítomnosti žalobce, který byl rovněž při jednání PK MPSV vyšetřen se zvláštním zřetelem na zachovanou schopnost hybnosti levého kotníku. PK MPSV měla také k dispozici kompletní zdravotní dokumentaci praktického lékaře. Podle názoru krajského soudu je tak posudkové hodnocení PK MPSV založeno na úplných podkladech.
29. Ohledně přesvědčivosti předmětného posudku PK MPSV ze dne 30. 4. 2019 krajský soud uvádí, že nepřehlédl drobné chyby v psaní (zejm. stran hodnocení možnosti využití § 3 vyhl. č. 359/2009 Sb.), nicméně v komplexu posudkové argumentace a posudkových závěrů považuje předmětný posudek za logicky odůvodněný a přesvědčivý. Sporná otázka, kterou byl závěr posudkových lékařů OSSZ ve Zlíně a lékaře žalované z námitkového řízení o stabilizaci a „plné“ adaptaci žalobce na jeho postižení, byla řešena ze strany PK MPSV pro žalobce příznivějším způsobem. PK MPSV neshledala, že by žalobce byl zcela stabilizován, a naopak konstatovala, že zjištěná minimální hybnost levého kotníku při ponechání kovového materiálu ve skeletu levé dolní končetiny zásadně žalobce omezuje při výkonu stávajícího povolání, jakož i v případné rekvalifikaci. Krajský soud považuje tento úsudek za přesvědčivý a korespondující s dřívějším opakovaným uznáním invalidity žalobce v prvním stupni při kontrolních prohlídkách v letech 2015 a 2016.
30. Krajský soud tedy dospěl k závěru, že skutkový stav nebyl žalovanou v řízení o odnětí invalidního důchodu řádně zjištěn, a proto je na místě napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalované k dalšímu řízení.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

31. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud shledal žalobu jako důvodnou, a proto napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
32. V dalším řízení je žalovaná povinna vydat ve věci odnětí invalidního důchodu žalobce nové rozhodnutí o námitkách ve smyslu § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu, tedy prvostupňové rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu zrušit a řízení v této věci zastavit. Žalovaná bude v dalším řízení vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedeného dokazování v tomto soudním řízení (§ 78 odst. 6 s.ř.s.) a bude z něho vycházet při novém posouzení věci. Zároveň nepochybně bude její povinností také rozhodnout o doplatku invalidního důchodu za dobu, kdy žalobce v důsledku odnětí invalidního důchodu tuto dávku nepobíral, ačkoliv byl invalidní v prvním stupni invalidity.
33. O náhradě nákladů řízení (výrok II.) krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci

plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce měl ve věci plný úspěch, avšak žádnou náhradu nákladů řízení nepožadoval a vzhledem k obsahu spisu je zřejmé, že mu žádné významnější náklady se soudním řízením nevznikly. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ex lege.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19. listopadu 2019

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.